

Publicerad 2022-11-28 20:06 av Bortom stigen

Reflektion

Jag har börjat tycka att det är obehagligt att se mig själv i spegeln.

Att verkligen se.

Det är en överdrivet medveten om min egen existens och hur absurt det är att jag är jag.

Jag slås av insikten att jag lever, tänker och andas. Att jag egentligen bara är ett skelett, i en kropp av kött och blod som manövreras av en 1,5 kilos rosa klump bakom pannbenet.

Det hela skrämmer mig.

Jag vill inte vara såhär medveten.

Så snälla.

Låt mig slå om till autopilot igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bortom stigen med Poeter.se id #100797 innehar upphovsrätten